

gets Side paa at benytte det ansøgende Medlems Medvirkning i Thingets Tjeneste, og forsaavidt vil altsaa en Drlov have nogen Betydning ogsaa udenfor Thinget. Der har, som den foreliggende Betænkning oplyser, i Udvalget været delte Meninger om det Spørgsmaal, hvorvidt den Begyæring, som den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 3die Valgfreds har indleveret, er tilstrækkelig motiveret. Flertallet af Udvalgets Medlemmer finder, at denne Skrivelse ikke indeholder nogen Motivering, thi at Udtrykket „nødvendig“, som er sat foran Hovedordet „Udenlandsreise“, for Andre skulde kunne motivere eller begrunde, at Rejsen i nogen Henseende var nødvendig, kan Udvalgets Flertal ikke antage. Vi tvivle ikke om, at der har været overveieende Grunde for den ærede Rigsdagsmand til at forlade Thinget, men et andet Spørgsmaal er, om disse Grunde, i Almindelighed betragtet, have en saadan Karakter, at de indeholde „lovligt Forsald“. Der maa dog i Tidens Løb udvikle sig en Slags Coutume med Hensyn til, hvad „lovligt Forsald“ er her i Rigsdagen. Det er ganske afgjort, at der kan være Tilfælde, hvori der er lovligt Forsald, naar en Mand forlader sin Plads her i Thinget for at rejse til Udlandet. Det kan være af Helbredshensyn, i Familleanliggender, i Statens Orinde, i videnskabeligt Diemed eller i flere andre lignende Diemed, men at det da ikke vil være nok at sige, at Rejsen er nødvendig, forekommer mig afgjort, forsaavidt der ikke oplyses, i hvilken Hensigt den er stet. Efter den Dpfattelse, Flertallet har, kan det altsaa ikke siges, at vi betvile, at det Anbringende af Kapitain Nyholm, at hans Reise er nødvendig, er rigtig, men vi savne Godtgjørelse eller Legitimation for, at denne Reise kan siges at være stet i et saadant Diemed, at man kan antage, han virkelig har havt „lovligt Forsald“. For saa Dage siden er der her paa vore Pladser omdelt et trykt Papir, undertegnet E. Suel, hvilket begynder med den Meddelelse, at den paagjældende Rigsdagsmand er reist til Grækenland, og jeg har andetseds set berette, at den paagjældende Rigsdagsmand er reist til Grækenland for at anlægge Jernbaner eller for at virke til Anlæget deraf, men om dette

forholder sig saaledes, kan jeg ikke sige. Personligt er der mig ikke Noget bekendt desangaaende, men hvis denne Beretning er rigtig, forekommer det mig ikke, man kan sige, at det er et lovligt Forsald med Hensyn til Fraværelse fra Rigsdagen, at man rejser til et fremmed Land for at besatte sig med Scrubaneanlæg eller for overhovedet at virke i en fremmed Stats Tjeneste. Udvalgets Flertal har altsaa ikke kunnet finde, at de Betingelser, som efter Indholdet af § 42 i Forretningsordenen kunne kræves som Legitimation eller som Betingelse for at give den paagjældende Rigsdagsmand Drlov, ere tilstede, og derfor indstiller Udvalgets Flertal, at den begjærte Drlov negtes.

E. C. Nyholm: Hvis jeg troede, at den Afgjørelse, vi staa i Begreb med at tage, vilde kunne faae nogen videre Indflydelse paa vedkommende Rigsdagsmands Stilling, skulde jeg i Betragtning af mit nære Slægtskab til ham ganske vist have afholdt mig fra at deltage saavel i Forhandlingerne som i Afstemningen derom, men da jeg kun kan tillægge disse Forhandlinger en formel Karakter, tør jeg haabe, at jeg uden Mistanke for Partiffighed kan ytre et Par Ord i denne Sag. Jeg vil da for det Første bemærke, at, skjøndt jeg ikke er bemyndiget til her nærmere at angive de Grunde, som have bevæget den paagjældende Rigsdagsmand til at begjære Drlov og at foretage den Reise, han nu er ifærd med at foretage, kan jeg dog sige saa meget, at det er i meget alvorlige og vigtige Interessesers Tjeneste, han er bortreist, og Enhver vil kunne sige sig selv, at det ikke er for Fornøielses Skyld, at man paa denne Aarstid over Hals og Hoved foretager den Reise, hvorom der her er Spørgsmaal. Dernæst tør jeg maasse fremhæve, at, da Rigsdagsmanden indgav sin Begyæring om Drlov, stete det i den Formening, at han derved kun opfyldte en Høflighedens- og Etiketleptigt ligeoverfor Thinget, samt at Samtykkes Meddelelse blot var en formel Sag, og denne Dpfattelse maatte bestyrkes ved det tidligere Tilfælde — saavidt jeg mindes det eneste —, der foreligger, og som den ærede Drdsfører for Flertallet nys var saa artig at